

Създаде Гете ~~нижжжжжжжжжж~~ - само онова, което не е случайност и традиция, а онова което е творено по необходимостта на неговата природа и надъ което вей дъхът на вечното. То ~~е~~, най-напредъ, негова животъ; а после - всички негови творения, освенъ ония които по-горе ~~показахъ~~ ^{отрекохъ}. И отъ всички негови творения - ~~са~~ единъ лирически поетъ - ^{триста да знае} неговите дивни песни.

За Гетевите песни, и особна за тяхната връзка с немската народна песен
азъ пращамъ читателя, който би се интересувалъ, при моята статия
" Песните на Гете " печатана въ списанието " Мисълъ " год. , кн.

Тукъ няма да повтарямъ казаното тамъ подробно. Гете е пялъ само ~~за~~
за онова което е преживялъ. И пялъ е за това тъй просто и ~~естественно~~,
както само наивния народенъ певецъ пее, онзи който не заплита мислите
въ форми и чувствата които ~~замесляватъ~~ Той не оригиналничи, а говори ~~и~~
преко и естественно. Ясенъ е като день, и когато пее за нощта. Като
казвамъ че той пее само за това което е преживялъ, не би желалъ да
разбирате това въ онзи филистерски смисълъ, въ който го разбиратъ и
за който хабятъ мастило ~~фазните гуреливи писарчета~~ ^{на} ~~и весникарушки при~~
нашата литература. Преживяване за Гете е всичко видено, чуто, четено,
доста да е то срастнало съ него, да е станало фактъ на негова собственъ
вътрешенъ животъ, да е станало причина за ~~зраждане~~ плодъ у него, както
майката която чака чуждото семе - да уллуди своето. Земете, напримеръ,
"Полската Роза" или знаменитата надъ знаменитите негови баллади "Само-
дирски Царь". То сх обикновенни народни песни, едната немска, другата
скандинавска. Или още една - песенъта , отъ , която Гете
е прибравъ въ своите песни едвамъ една година средъ като я е написалъ
, ~~не~~ като я е само излека корегиралъ. Въ чуждото той е турилъ
е - де по-много, де по-малко, но винаги толкова колкото трябва да да